

Foto: Thinkstock

08-05-2018 10:42 CEST

Hvordan kan konkrete smitteverntiltak tilpasses forholdene på ulike arenaer i helsetjenesten?

Infeksjonssykdommer har gjennom tidene tatt livet av langt flere

mennesker enn krig og voldshandlinger. Oppdagelsen av bakterier og virus, kunnskap om smitteveier og smittevern og utviklingen av vaksiner og antibiotika gjør at en rekke tidligere dødelige infeksjonssykdommer nå kan forebygges eller behandles.

Opphold og behandling i helseinstitusjoner medfører alltid en viss fare for å pådra seg infeksjoner. Slike sykehusinfeksjoner kan føre til ekstra lidelse og også til død for pasientene. Kontroll med sykehusinfeksjoner er derfor et stort og viktig tema innen pasientsikkerhet. For helsevesenet er disse infeksjonene kostbare. En god del, kanskje opptil en tredjedel av dem, kan forebygges ved systematisk smittevernarbeid. En forutsetning for dette er at alle helsearbeidere har grunnleggende kunnskap om smittespredning og smittevern.

Globaliseringen gir utfordringer for smittevern. Økt reisevirksomhet generelt gir høyere risiko for import av smittsomme sykdommer, og pasienter som får medisinsk behandling i utlandet, kan bringe med seg antibiotikaresistente bakterier hjem til Norge. Helsevesenet må være forberedt på flere pasienter med antibiotikaresistente bakterier.

Unødvendig antibiotikabruk er den viktigste årsaken til at antibiotikaresistente bakterier i dag er et betydelig globalt helseproblem. Infeksjoner som er forårsaket av antibiotikaresistente bakterier, er ofte kompliserte og mer ressurskrevende å behandle enn infeksjoner forårsaket av bakterier som er følsomme for de vanligste antibiotika.

Boken *Smittevern i helsetjenesten* gir en innføring i prinsipper for smittevern og praktisk arbeid i helseinstitusjoner basert på norske forhold.

Det har vært viktig å tilpasse fagstoffet på en slik måte at det ikke blir oppramsing av «skal» og «skal ikke», men heller en levendegjøring av stoffet med eksempler og relevans til daglig praksis. Det overordnede målet er å bidra til en grunnleggende forståelse for smittevern, slik at dette tas med i alt klinisk arbeid.

Del 1 omfatter hvordan infeksjonssykdommer oppstår, hvordan de overføres og spres, og hvordan en setter smittevernarbeidet i system. Mange helsearbeidere er lite bevisste på at arbeidet reguleres av lover og forskrifter, derfor er dette kapittelet særlig viktig.

Del 2 dreier seg om grunnleggende infeksjonsforebyggende tiltak. Indirekte

kontaktsmitte via helsearbeidere er den viktigste smittmekanismen i helseinstitusjoner, og håndhygiene og andre tiltak i basale smittevernrutiner skal forhindre smitte både fra kjente og ukjente smitekilder. Kjennskap til disse tiltakene, og ikke minst praktisering av dem, er helt grunnleggende for å hindre smittespredning.

Del 3 omhandler hvordan en forebygger de viktigste spesifikke sykehusinfeksjonene, nemlig urinveisinfeksjoner, postoperative sårinfeksjoner, nedre luftveisinfeksjoner og infeksjoner relatert til intravaskulære katetre. I tillegg er dette et kapittel om hvordan en holder kontroll med, det vil si overvåker, sykehusinfeksjoner, og hvordan en håndterer utbrudd. Rasjonell antibiotikabruk, antibiotikaresistens og spredning av antibiotikaresistente bakterier er blant de største utfordringene for det moderne helsevesenet, og disse temaene er derfor gitt god plass.

Utdrag fra boken *Smittevern i helsetjenesten* av [Per Espen Akselsen](#) (red.)

Kjøp boken her

Gyldendal Akademisk er Norges ledende universitets- og høyskoleforlag. Vi dekker et vidt spekter av fagområder, og vi gir deg kompetanse for fremtiden med den mest oppdaterte faglitteraturen og de gode pedagogiske verktøyene.

Bestill presseeksemplarer [her](#).

Kontaktpersoner

Lena Winsnes Solem

Markedsansvarlig

lena.winsnes.solem@gyldendal.no

93254935